

สุเมธ หงษ์สาขุม 2557: การนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สุรางค์ ฌรงศ์ศักดิ์สกุล, ค.ศ. 224 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ภายใต้การนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ 2) ศึกษาการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติและประสิทธิผลการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติตามความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 4) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับประสิทธิผลการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติจำแนกตามวิทยาเขตต่างๆ และ 5) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติทั้ง 4 วิทยาเขต การศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 8 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างและส่วนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน จำนวน 359 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.869 ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนทางเดียวและวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน (1) ผลการศึกษาเอกสาร พบว่าประสิทธิผลการดำเนินงานก่อนและหลังการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมทั้ง 4 วิทยาเขต อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 12.85 และ 16.09 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ปริมาณผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ (ร้อยละ 18.48, 27.38 ตามลำดับ) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (ร้อยละ 9.34, 13.47 ตามลำดับ) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการจดสิทธิบัตร (ร้อยละ 0.11, 0.32 ตามลำดับ) และจำนวนทุนวิจัย (ร้อยละ 23.45, 23.20 ตามลำดับ) และ (2) ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ด้านโครงสร้างของนโยบายในการส่งเสริมงานวิจัย พบว่ามีการจัดโครงสร้างการบริหารไว้อย่างชัดเจนตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 ประการ ด้านทัศนคติพบว่าผู้บริหารมีความเชื่อมั่นว่าการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จ ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐพบว่ามี ความไม่แน่นอนเชิงนโยบายดังกล่าว ด้านทรัพยากรพบว่างบประมาณไม่เพียงพอและไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับการบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานวิจัย 2) การนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติและประสิทธิผลของการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.87; $\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.95 ตามลำดับ) 3) การศึกษาปัจจัย 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหาร ด้านความรู้ ความเข้าใจและจรรยาบรรณนักวิจัย และด้านทัศนคติของผู้นํานโยบายไปปฏิบัติ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติได้เพียงร้อยละ 0.20 ($R^2 = 0.002$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ 0.019, 0.031, 0.019 และ 0.009 ตามลำดับ 4) บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่างวิทยาเขตกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการนํานโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน และ 5) ปัญหาและอุปสรรคของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คือเรื่องงบประมาณที่ขาดความต่อเนื่อง

ลายมือชื่อผู้เขียน

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก